

Søster fra Bykroen fik en ny fremtid i Canada

***Hverken børnene eller jeg længes tilbage,
fortæller den tidligere vejenser i denne samtale***

Torsdag 25. oktober 1962

Fru Suchotzke med søsterens kapucinerabe Puk i favnen

For næsten seks år siden rejste der en kvinde fra Vejen til Canada sammen med sine to børn på henholdsvis fire og ti år for at begynde en ny tilværelse i det fremmede og ukendte. Det var den dengang ca. 44-årige "Søster fra Bykroen", som hun blev kaldt over hele byen, datter af forlængst afdøde gæstgiver P. E. Pedersen. Forleden kom hun hjem til Vejen for at se til søsteren, fru M. Bøttker og broderen, overpostbud Hans Pedersen, men børnene har hun ladet blive i det fremmede. Den 6. november fylder hun 50 år, og det sker hos familien i Vejen, men juleaften vil hun fejre med sin mand og sine børn i Canada.

Det er forståeligt, at vi i vor samtale med den tidligere vejenser betegner hende som ret og slet "Søster". Det har vi fået lov til, fordi hun nu hedder Suchotzke til efternavn, og det er både vanskeligt at udtale og drilagtigt at skrive på en maskine. Hun har nemlig giftet sig i det fremmede.

- Hvordan jeg fandt på at tage til Canada, siger Søster på vort spørgsmål ? Tja, jeg var jo blevet alene med børnene, og jeg kunne godt tænke mig at begynde på en frisk i det fremmede. Jeg er jo uddannet damefrisørinde og tænkte som så, at noget kunne jeg altid finde at tage fat på. Det var under et besøg hos min broder, postbud Hans Pedersen, at jeg tog beslutningen. Hans søn er nemlig bosat i Calgary i staten Alberta i Canada, og han syntes, at det var en god ide at tage derover.

Det var ganske vist ikke morsomt at skulle tage afsked med den største af mine piger, som jo blev herhjemme, men hun er nu gift, og hendes mand er førstelærer i Adserballe ved Augustenborg.

Jeg fik mine papirer i orden og rejste med mine to andre børn til Calgary i Canada. Det var som sagt meningen, at jeg ville være damefrisørinde, men på den anden side var jeg ked af at skulle forlade børnene om dagen, så længe de jo ikke var fortrolige med sproget. Jeg var så heldig at have lært tysk og engelsk på realskolen, og det kom mig nu til nytte.

Husbestyrerinde på farm

Jeg satte en annonce i et af bladene, at jeg søgte plads som husbestyrerinde. Jeg fik ikke færre end 40 tilbud, og valgte en plads på en farm ca. 25 miles fra Calgary.

Her var jeg glad for at være, og jeg traf her min tilkommende mand der var en svoger til ejeren af farmen. Vi blev enige om at gifte os, og jeg kom altså til at hedde Kristine Suchotzke.

Vi forpagtede en farm ca. en halv miles derfra, og selv om vi må slide i det, så har vi det godt. Farmen er på ca. 500 acres, og vi har godt og vel 140 kreaturer til opfedning. Vi har privat nogle malkekøer og desuden har ejeren af farmen som bor i Calgary ni rideheste gående. Dem var navnlig min pige glad for og hun er blevet en hel cowboy. Vi har en del maskiner bl. a. to traktorer og mejetærskere, og jeg er blevet ganske ferm til at køre en traktor.

- Har der været vanskeligheder med at tilpasse sig?

- Det synes jeg ikke. Vi er faldet godt til. Naturligvis skal man vænne sig til det ustadige vejr og de voldsomme overgange fra sommer til vinter. Den ene dag kan det være 30 grader varmt, og den næste kan alt være skjult under et tykt snelag. Et år fik vi først høstet hen i januar måned.

10 miles til købmanden

- Købmanden bor vel ikke lige om hjørnet?

- Nej, vi har knap 10 miles til den nærmeste lille by, og derfor køber vi ind til en uge ad gangen, ligesom jeg henkøber alt, hvad jeg kan. Børnene bliver ført til skolen inde i byen med skolebus.

- Og hvad siger børnene til deres nuværende hjem ?

- Det er de glade for. Drengen er nu 15 år, og han kører både traktor og bil - vel at mærke kun på farmen. Begge taler de flydende engelsk nu, men jeg taler dog dansk med dem. - De skal ikke glemme deres modersmål. Min mand er efterhånden også ved at forstå dansk.

Jo, vi har fundet os godt tilrette derovre og længes ikke tilbage. "Her er da plads", siger drengen, og det har han så evig ret i.

Jeg vil tilbage til dem og fejre juleaften, for det forstår de ikke at lave derovre - og en god gammeldags dansk juleaften skal børnene ikke snydes for.

100 års fødselsdag

Suchotzke / Kirstine Jokumsen

En tidligere borger, Kirstine Jokumsen, har kunnet fejre sin 100-års fødselsdag. Kirstine Jokumsen bor idag i Calgary i Canada, men mange ældre i byen kender Kirstine, der er datter af Gæstgivergaardens mangeårige ejer P.J. Pedersen. Hun blev derfor i daglig tale kaldet Søster Bykro.

Kirstine Jokumsen er søster til den senere mangeårige ejer af Gæstgivergården, Musse Bøttker, og Hans Pedersen, der i lang årrække var formand for Vejen Sportsforening.

Kirstine Jokumsen er Egon Bøttkers moster, og han fortæller, at hun forlod Vejen tilbage i 1957 med to mindre børn, for at immigrere til Canada. Og det var hårdt at komme til et nyt land dengang. For hun har forpligtet sig til at være på en farm i to år, og i hendes tilfælde var det på et næsten faldefærdigt sted. Ingen af de tre kunne et ord engelsk, og der var ingen undervisning i sproget, så det var op til dem selv at få det lært.

Det gjorde det så ikke lettere, at farmens bestyrer var russer. "Moster blev der i mange år, og endte med at blive gift med Harry Suchotzke, som russeren hed," fortæller Egon Bøttker. Ægteskabet mellem de to holdt dog ikke, og efter skilsmissen flyttede Kirstine Jokumsen til Calgary, hvor hun blev oldfrue på et stort hotel.

"Moster bor alene i et rækkehus og er så heldig at have datteren Marianne og sønnen Steen i byen," Kirstine Jokumsens tredje barn - datteren Heddy - bor i Danmark, men er ofte i Calgary og naturligvis også i forbindelse med den runde fødselsdag, der blev fejret i Den Danske Klub.

"Moster er særdeles åndsfrisk, taler perfekt dansk, så ingen kan høre, at hun har boet i Canada i mange år. Hun spiller klaver hver dag og klarer sig i øvrigt selv. En journalist spurgte om, hvad moster har gjort for at holde sig så godt, og svaret kom prompte: Godt humør og 20 cigaretter om dagen," fortæller Egon Bøttker.

På billedet ses Kirstine Jokumsen med sine tre børn.